

Een bazige reus (1)

Er komt op een dag een reus in het kabouterbos wonen. Omdat hij fysiek de grootste is, gaat hij er meteen vanuit dat hij mag bepalen wat er moet gebeuren. De huidige bewoners van het bos weten niet wat ze meemaken.

In het grote Paddenstoelenbos leven de kabouters en dieren gezellig bij elkaar. Op een dag komt er een brief. Een grote brief! Er zijn wel vier kabouters nodig om de envelop open te maken. Kabouter Sap leest de brief voor. Hij zegt: 'Kabouters, er komt een reus in ons bos wonen. En hij heet Boor.'

'Een reus?' bibbert kabouter Hoep bang.

'Ja, hij is heel groot! Wel zo groot als de hoge bomen,' antwoordt kabouter Sap. 'Maar ik heb gehoord dat het een heel lieve reus is.'

'We kunnen wel een sterke reus gebruiken,' zegt kabouter Lollie. 'Om zware takken te sjouwen.'

'Misschien moeten we een feest voor de reus geven,' zegt kabouter Flip. 'Omdat we blij zijn dat hij bij ons komt.'

Dat vinden de kabouters een heel goed idee.

Iedereen gaat aan de slag. De kabouters hangen slingers op. Ze verzamelen kastanjes en lekkere paddenstoelen. Ze ruimen het bos netjes op. En ze oefenen een mooi lied.

Iedereen zit klaar voor het feest. Dan schrikken de kabouters zich een hoedje. Ze horen harde dreunen. De bomen schudden ervan. Gele en oranje blaadjes vallen op de grond.

'Wat is er aan de hand?' gilt kabouter Hoep. Hij verstopt zich achter de dikste boom.

'Wees niet bang!' zegt kabouter Sap. 'Het zijn de voetstappen van reus Boor!'

Daar komt de reus aan. Wat is hij groot!

'Welkom in het Paddenstoelenbos!' zegt kabouter Sap stoer.

Alle kabouters kijken omhoog.

'Dank jullie wel,' antwoordt de reus. Hij laat zijn koffer zakken.

'Pas op!' roept kabouter Lollie. 'De koffer!'

Kabouter Sap springt snel opzij. Pff, dat was maar net op tijd. Hij was bijna plat. Zo plat als een pannenkoek.

De koffer ploft op de grond. Hij gaat per ongeluk open. Alle kleren van de reus vallen eruit.

'Kunnen jullie mijn spullen even oprapen?' vraagt de reus. 'Ik heb een beetje last van mijn rug. Ik kan niet zo goed bukken.'

De kabouters vinden de reus een beetje eng. Ze beginnen meteen met opruimen. Er zijn een heleboel kabouters nodig om de kleren van de reus op te vouwen.

Plotseling moet de reus hard niesen: 'Hatsjoe!'

Lollie en Hoep vallen om.

'O sorry,' zegt de reus. 'Maar ik ga altijd niesen van losse blaadjes. Willen jullie ze even opruimen?'

Lollie en Hoep zoeken snel een bezem.

Kabouter Sap merkt dat de kabouters moeten wennen aan reus Boor. Daarom zegt hij maar: 'Vanavond gaan we een heerlijke taart voor u maken. Er zitten allemaal lekkere dingen in: beukennotjes, kastanjes en paddenstoelen.'

'O, maar ik lust geen paddenstoelen,' lacht de reus. 'Die moeten jullie eruit laten.'

uit!
n. Niemand

uniform,
w Naäman.

eneraal
oelt, als een
et je wat? Ik

bij? Wie zegt

n profeet

ten alleen met

Die avond is het feest in het Paddenstoelenbos. Maar zijn de kabouters echt wel blij met de reus? Ze weten het nog niet.

De dagen erna zijn ook niet zo leuk. Hoep en Lollie moeten drie keer op een dag de oude bladeren wegvegen. Flip en Sap moeten steeds achter de reus aanlopen om spullen voor hem op te rapen. De kabouters mogen niet meer zingen als de reus slaapt. En niemand mag nog paddenstoelen eten.

De kabouters beginnen een beetje boos op de bazige reus te worden. Steeds vaker mopperen ze bij kabouter Sap.

Sap denkt diep na. Wat kan hij doen? Iedereen kijkt zo ongelukkig. Er moet iets gebeuren, maar wat?

Op een middag slaapt de reus. Dan roept Sap alle kabouters bij elkaar. Sssttt, niets zeggen hoor, het is een geheim! De reus mag er niks van weten...

Hebben de kinderen een idee wat kabouter Sap kan doen?

Oudsten

ABC

Een bazige reus (1)

Er komt op een dag een reus in het kabouterbos wonen. Omdat hij fysiek de grootste is, gaat hij er meteen vanuit dat hij mag bepalen wat er moet gebeuren. De huidige bewoners van het bos weten niet wat ze meemaken.

In het Paddenstoelenbos vlakbij het dorpje Tjipperda leefden de kabouters en dieren vreedzaam bij elkaar. Tot op een dag de bosbewoners een brief kregen. Die was zo groot dat er wel vier kabouters nodig waren om de brief te openen. Kabouter Sap, die de wijste van het stel was, las de brief voor. Daarna keek hij even bezorgd en zei: 'Kabouters, er komt een nieuwe bewoner in het bos. Het is een reus en hij heet Boor.'

'Een reus?' vroeg kabouter Hoep, die meestal snel bang werd.

'Ja, hij is heel groot, wel vijftien meter lang,' antwoordde kabouter Sap. 'Maar ik heb in het dorp gehoord dat het wel een lieve reus is.'

'We kunnen wel wat grote, sterke mannen gebruiken in het bos,' zei kabouter Lollie. 'Om appels te plukken waar we niet bij kunnen. Of zware dingen voor ons te sjouwen.' 'Misschien moeten we hem dan een welkomsteest geven,' stelde kabouter Flip voor, die altijd vrolijk was.

Dat vonden de kabouters, maar ook de dieren die stiekem hadden meegehuisterd, een heel goed idee.

Iedereen ging aan de slag. De kabouters versierden de open plek in het bos. De eekhoorns verzamelden beukenootjes, kastanjes en sappige paddenstoelen voor het avondeten. De konijnen en kikkers ruimden het bos op en de vogels oefenden hun kelen voor het welkomstlied.

Toen iedereen klaar zat voor het feest, schrokken de bosbewoners plotseling van harde dreunen. De bomen schudden ervan. Gele en oranje blaadjes vielen van de takken op de grond.

'Wat is er aan de hand?' gilte kabouter Hoep en verstopte zich meteen achter een boom.

'Maak jullie geen zorgen, kabouters en dieren!' zei de stoere kabouter Pier. 'Het zijn de voetstapen van reus Boor maar!'

In de verte zagen de bosbewoners inderdaad de reus aankomen. En toen hij even later voor hen stond, moesten de kabouters allemaal omhoog kijken.

'Jeetje, wat izzie groot,' zei kabouter Flip en ging snel achter de andere kabouters staan.

'Welkom in het Paddenstoelenbos, reus Boor,' zei kabouter Sap.

'Dank jullie wel,' antwoordde de reus en liet zijn koffers naar de grond zakken. Kabouter Sap kon nog net op tijd opzij springen, anders was hij helemaal plat geworden.

Toen de koffers de grond raakten, gingen ze per ongeluk open. Alle kleren van de reus vielen eruit.

'Kunnen jullie mijn spullen even oprapen,' vroeg de reus. 'Ik heb een beetje last van mijn rug en daardoor kan ik niet zo goed bukken.'

Omdat de kabouters de reus toch een beetje eng vonden, begonnen ze ijverig op te ruimen. Er waren wel acht kabouters nodig om de kleren van de reus op te vouwen.

Plotseling moest de reus hard niezen: 'Hatsjoe!'

De kabouters Lola en Lollie werden zomaar omver geblazen.

'O sorry,' zei de reus. 'Maar ik ga altijd niezen van losliggende bladeren. Vinden jullie het erg om ze op te ruimen?'

Lola en Lollie zochten maar snel een bezem.

Kabouter Sap zag dat de kabouters wat van slag waren. Daarom zei hij maar: 'Vanavond maken we een gezellige welkomstmaaltijd voor u. Er zitten heerlijke dingen in: beukennootjes, kastanjes en paddenstoelen.'

'O, dat is aardig van jullie,' zei de reus en glimlachte van oor tot oor. 'Ik lust alleen geen paddenstoelen. Zouden jullie die er dan uit kunnen halen?'

Die avond werd er feestgevierd tot diep in de nacht. Toch wisten de bosbewoners niet helemaal zeker of ze nou wel zo blij waren met de reus.

De dagen daarna waren ook niet leuk. Lola en Lollie moesten van de reus drie keer op een dag de oude bladeren wegvegen. Flip en Pier moesten voortaan achter de reus aanlopen om spullen voor hem op te rapen. De vogels mochten niet meer zingen als de reus nog sliep. En er werden geen paddenstoelen meer gegeten in het Paddenstoelenbos.

Langzaamaan begonnen de kabouters en dieren terug te verlangen naar de tijd dat de reus nog niet in hun bos woonde. Steeds vaker klaagden ze bij kabouter Sap over de bazige reus. Die vroeg zich af wat hij daaraan kon doen. Iedereen leek sinds de komst van de reus ongelukkig. Er moest iets gebeuren, maar wat? Toen de reus sliep, riep hij daarom alle bosbewoners in het geheim bij elkaar.

- Susan Schaeffer -

2

vrijdag
november

Wanneer was jij de baas?

Baas van een hondje

Kinderen kunnen ook weleens even de baas zijn. Van wie? Op de kalenderplaat zien we een voorbeeld: een meisje en haar hondje. Wat leert ze hem als baasje? Misschien zijn er kinderen in uw groep die daar ervaringen mee hebben.

Laat de jongsten eventueel over hun knuffel vertellen. Of over hun pop. Misschien hebben sommige kinderen thuis een poes. Wat verbieden zij bijvoorbeeld als baasje?

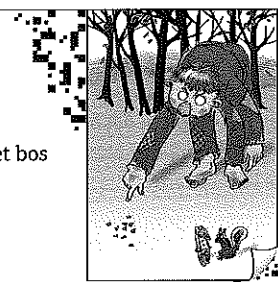
■ trefwoord

15

Eindelijk zijn ze in Samaria. Maar ze weten niet waar ze naartoe moeten.
 'Weet u welk huis van Elisa is?' vraagt een knecht aan iemand in de straat.
 'Elisa? De profeet? Jawel, die woont iets verderop. Aan het einde linksaf.'
 Naäman ziet het. Het is een heel gewoon huis. Hij kan zich niet voorstellen dat hij de generaal daar naar binnen moet.
 'Kijk daar!' roept een knecht. 'Daar loopt iemand. Dat is vast Elisa.'
 Maar het is de profeet Elisa niet. Het is zijn knecht, Gehazi.
 'Wie ben jij?' snauwt Naäman.
 'Ik... ik... eh... ik ben Gehazi, de knecht van Elisa.'
 'Wát!' schreeuwt Naäman. 'Stuurt Elisa een knecht op mij af? Is ie nou helemaal! Waar is Elisa zelf? Haal hem op! Nu meteen! Hij moet mij helpen!'
 'Nee,' zegt Gehazi, 'hij komt niet. Hij zei dat ik het u wel kon vertellen.'
 'Jij? Een gewone knecht? Weet Elisa eigenlijk wel wie ik ben? Ik ben een generaal! Versta je het goed: een generaal! De profeet moet mij beter maken.'

Maar de profeet Elisa komt niet naar buiten.
 Het is de knecht die vertelt wat Naäman moet doen: 'Ga naar de rivier de Jordaan. Daar moet u het water inlopen. En u zeven keer onderdompelen. En dan... dan bent u genezen en een nieuw mens.'
 Naäman weet niet wat hij hoort. Onderdompelen in de Jordaan, zo'n kleine prutsloot. En dat voor een generaal. In zijn eigen land zijn de rivieren veel mooier en groter. Hij had beter thuis kunnen blijven. Zo wordt hij nooit beter. Hij had toch minstens gedacht dat de profeet tot zijn God zou bidden.

7 woensdag november *Ongevraagd de baas*

De reus deelt de lakens uit
 Ongevraagd deelt de reus de lakens uit. Terwijl hij nog maar net in het bos woont, vertelt hij de eekhoorn en de kabouter wat zij moeten doen.

Jongsten

abc
Jij bent onze baas niet! (2)

De reus vertelt precies wat er moet gebeuren in het bos. Hij bemoeit zich met alles en heeft niet in de gaten dat het tot zijn komst allemaal heel plezierig vertiep in het Paddenstoelenbos. Op een dag besluiten de bewoners van het bos dat ze ergens anders gaan wonen.

In het Paddenstoelenbos gaat het niet goed. De kabouters en de dieren vinden de reus veel te bazig. Telkens moeten ze dingen doen, die ze niet leuk vinden. Omdat de reus zo groot is, durft niemand iets tegen hem te zeggen. En iedere keer komt de reus met nieuwe taakjes. Daarom heeft Kabouter Sap alle bosbewoners diep in de nacht wakker gemaakt.

'Lieve kabouters,' zegt kabouter Sap. 'Dit kan zo niet langer. Reus Boor denkt dat hij de baas is!'
 'Weet je wat hij heeft gezegd?' moppert kabouter Lollie. 'Dat alle paddenstoelen weg moeten uit het bos.'

'Ik wil niet achter hem aanlopen,' zegt kabouter Flip.
 'Er moet iets gebeuren!' roepen alle kabouters nu door elkaar.
 Plotseling klinkt het harde gesnurk van de reus.

'Zachtjes,' zegt kabouter Sap. Hij houdt zijn vinger voor zijn mond. 'Straks maken we de reus nog wakker.'

'Misschien moeten we niet meer doen wat hij zegt,' fluistert Lollie.

'Maar dan blaast hij ons omver!' zegt Hoep verdrietig.

'Of hij gaat bovenop me staan!' zegt Flip boos.

'We moeten de reus te pakken nemen!' zegt een kabouter met grote spierballen. Hij slaat met zijn vuist op een boomstronk.

'Maar hoe wil je dat dan doen? De reus is veel te groot om omver te duwen,' zegt Sap.

'Ik wil niet meer in het bos wonen!' zegt Hoep. Hij heeft tranen in zijn ogen.

'Maar ik kan niet zonder jou!' roept Lollie. 'Als jij weggaat, ga ik mee, hoor!'

'Ja, mooi is dat!' zei Flip. 'Dan moet ik straks alles in mijn eentje doen! Als jullie weggaan, dan ga ik ook!'

'Maar ik wil dat iedereen bij elkaar blijft,' zegt kabouter Sap. 'Daarom verhuizen we naar een ander bos.'

De kabouters schrikken. Ze hebben het hier altijd zo fijn gehad. Moeten ze nu allemaal weg?

'Dat nooit!' roept kabouter Lollie boos. 'Ik laat me niet weggagen!'

Maar kabouter Sap weet het zeker. 'Niemand durft aan reus Boor te vragen of hij het anders wil doen,' legt hij uit. 'Als we blijven, is iedereen verdrietig. Daarom gaan we weg.'

De kabouters zeggen niets. Sap heeft gelijk.

Het is midden in de nacht. Iedereen pakt zo zacht mogelijk zijn koffertje in. Sap en Flip kijken nog een keer of de reus goed slaapt. Dan vertrekken de kabouters in een lange rij. Ze gaan weg uit het grote Paddenstoelenbos.

Oudsten

Abc

Jij bent onze baas niet! (2)

De reus vertelt precies wat er moet gebeuren in het bos. Hij bemoeit zich met alles en iedereen en heeft niet in de gaten dat het tot zijn komst allemaal heel plezierig verliep in het Paddenstoelenbos. De bewoners beginnen te protesteren: hij is helemaal geen 'democratisch gekozen leider'. Op een dag besluiten ze te vertrekken.

De komst van de reus in het Paddenstoelenbos had het leven van de boskabouters en dieren behoorlijk veranderd. Als de reus iets vroeg, dan deden alle bosbewoners dat netjes. Omdat de reus zo groot was, durfde niemand hem tegen te spreken. Maar de reus kwam steeds met nieuwe wensen en ideeën. En niet iedereen was daar blij mee. Daarom had Kabouter Sap alle bosbewoners gevraagd om diep in de nacht, terwijl reus Boor lag te slapen, bij elkaar te komen op de open plek in het bos.

'Lieve bosbewoners,' begon kabouter Sap plechtig en hij zette zijn bril af. 'Dit kan zo niet langer. Reus Boor bepaalt steeds meer hoe wij met elkaar moeten leven in het bos. Hij denkt dat hij de baas is!'

'Ja, hij heeft zelfs de naam van het bos veranderd in het 'Beukenmootjesbos', omdat hij meer van beukenmootjes houdt!' zei kabouter Pier.

'Ik word er chagrijnig van om steeds achter hem aan te lopen en dingen op te moeten rapen,' zei kabouter Flip.

'En wij vinden de gele en oranje bladeren op de grond juist mooi!' riepen de kabouters Lola en Lollie in koor.

'Er moet iets veranderen!' gilden de andere kabouters en de dieren riepen nu dingen door elkaar. Plotseling klonk het harde gesnurk van de reus.

'Zachtjes,' zei kabouter Sap en hij hield een vinger voor zijn mond. 'Straks maken we de reus nog wakker met ons lawaai.'

'Misschien moeten we gewoon niet meer doen wat hij zegt,' fluisterde Lola. 'Gewoon stoppen met vegen!'

'Maar dan blaast hij ons omver als hij niest!' zei Lollie moedeloos.

'En als ik niet opraap wat hij laat vallen, gaat hij straks bovenop me staan!' zei Flip.

'We moeten de reus overmeesteren!' zei Pier en sloeg met zijn vuist op een boomstronk.

'Maar hoe wil je dat dan doen? De reus is te groot om omver te gooien,' zei Sap.

'Misschien moeten we hem gewoon vragen om alles op onze manier te doen,' zei Lola.

'Is er iemand die dat durft?' vroeg Sap. Een voor een keek hij de dieren en kabouters aan. Zelf voelde Sap dat hij ook niet zo stoer was.

'Als er niks gebeurt, weet ik niet of ik nog wel in het bos wil wonen!' zei Lollie met tranen in haar ogen.

'Maar ik kan niet zonder jou!' riep Lola. 'Als jij gaat, ga ik mee, hoor!'

'Ja, mooi is dat!' zei Flip. 'Dan moet ik straks alles in mijn eentje doen voor de reus. Ik ga dan ook!'

'Maar ik wil dat iedereen bij elkaar blijft,' jammerde kabouter Hoep.

'Misschien zit er dan maar één ding op,' zei kabouter Sap. 'We moeten met zijn allen verhuizen naar een ander bos.'

De bosbewoners schrokken. De kabouters en dieren hadden het hier altijd zo fijn gehad. Ze voelden zich er thuis. En nu moesten ze allemaal weg?

'Dat nooit!' riep kabouter Pier boos. 'Ik laat me niet wejagen!'

Maar kabouter Sap wist het zeker. 'Niemand durft te vragen of de reus wil veranderen,' legde hij uit.

'Maar als we blijven, voelt iedereen zich ongelukkig. En als er één weg gaat, vertrekt uiteindelijk iedereen uit het bos. Gaan we met zijn allen tegelijk, dan blijven we tenminste bij elkaar.' De bosbewoners zeiden niets. Kabouter Sap had gelijk. Er zat niets anders op.

Daarom pakte iedereen midden in de nacht zo zacht mogelijk zijn spullen in. Flip en Pier keken nog een keer of de reus goed sliep. Toen vertrokken de bosbewoners in een lange stoet uit het Paddenstoelenbos.

- Susan Schaeffer -

8 donderdag
november

Wat doet een goede baas?

Wie kies je?

Laat de kinderen spontaan op de kalenderplaat reageren. Wat heeft deze tekening met 'de baas' te maken?

Jongsten

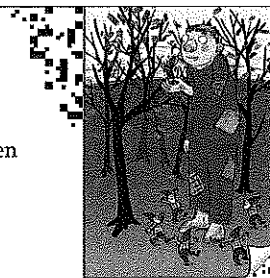
Ik ben de dirigent

De dirigent in dit lied laat goed zien hoe hij leiding geeft. Hij slaat de maat en vertelt welke groep muziek mag maken. Speel in eerste instantie zelf de rol van de dirigent. Bladmuziek: pagina 151; cd-1: track 11 en 12. Liedteksten: www.trefwoord.nl

■ trefwoord

23

De reus redt het eekhoortje

Een tekening bij het verhaal. De reus gaat op zoek naar de kabouters en vindt hen zoekende naar een eekhoortje.

Jongsten**ABC****Een van hen (3)**

Nu de bewoners het bos en de reus de rug hebben toegekeerd, voelt de reus zich eenzaam. (Hij begrijpt trouwens niet dat dit door zijn bazige gedrag is gekomen.) Daarom gaat hij op een dag op zoek naar hen. Onderweg ontdekt hij een eekhoorn hoog in de boom. Die durft er niet meer uit. Hij redt de eekhoorn. De kabouters komen tevoorschijn en vinden het heel fijn dat ze een andere kant van de reus hebben gezien. Ze praten met elkaar over de dingen die niet goed gingen en sluiten vriendschap.

Reus Boor wrijft in zijn ogen. Hij gaapt. Hij heeft niet zo goed geslapen. Wat was er aan de hand? Hij moet de kabouters toch eens vragen of ze stil willen zijn als hij slaapt. Plotseling moet hij niesen: 'Hatsjoe!' Reus Boor kijkt om zich heen. Overal liggen gele en oranje bladeren. 'Waarom zijn de blaadjes niet weggeveegd?' roept hij. Maar het blijft stil in het Paddenstoelenbos. Waarom zegt niemand iets? denkt de reus. Bij het opstaan valt zijn kussen van het bed. 'Kan iemand mijn kussen oprapen?' roept de reus. Hij kijkt eens goed om zich heen. Weer krijgt hij geen antwoord. 'Hallo! Waar is iedereen?' probeert reus Boor nog een keer. Maar waar hij ook kijkt, hij ziet niemand. 'Het lijkt wel of alle kabouters zijn weggegaan,' mompelt de reus verdrietig. 'Zonder iets tegen mij te zeggen! Ze zullen me toch nog wel aardig vinden!'

Reus Boor gaat op een grote boomstam zitten. 'Misschien heb ik iets niet goed gedaan,' vraagt hij zich hardop af. 'O nee, toch niet weer?' zucht hij. 'Ik vind het juist zo leuk met kabouters om me heen. En nu ben ik weer alleen.'

Verdrietig blijft de reus een tijdje zitten. Dan staat hij op om de kabouters te zoeken. Hij wil vrienden met ze worden. Reus Boor denkt lang na. Welke kant zal hij opgaan? Misschien heeft iemand de kabouters in het dorpje gezien.

Onderweg ziet de reus steeds meer beukenootjes liggen.

'Het lijkt wel of iemand ze verloren is,' mompelt reus Boor 'Gelukkig ben ik gek op beukenootjes.'

Na een tijdje komt hij in het park, vlakbij het dorp.

'Hallo, is daar iemand?' roept de reus. Weer komt er geen antwoord.

Plotseling hoort de reus zacht gehuil. Er vallen een paar druppeltjes op zijn hoofd. Boven in de boom ziet reus Boor een eekhoortje. Op zijn rug heeft hij een zak met een gat. Er vallen een paar beukenootjes uit. De tak waar hij op zit, is dun. En kan makkelijk breken.

'Help, ik durf niet meer naar beneden!' roept het eekhoortje. Hij huilt er heel hard bij.

'Och, arm beest,' zegt de reus. 'Zal ik je helpen?'

Boor strekt zijn armen omhoog. Voorzichtig haalt hij het eekhoortje uit de boom. Hij zet het rustig op de grond.

Op dat moment springen de kabouters van het Paddenstoelenbos allemaal uit de bosjes.

'Dankjewel, reus Boor!' roepen ze in koor.

Verbaasd kijkt de reus om zich heen. Hij heeft de kabouters gevonden!

'Lang leve reus Boor!' roept kabouter Sap.

'We zijn zo blij dat u het eekhoortje hebt gered!' roept Lollie. Hij wrijft voorzichtig over Boors been.

'Maar dat was toch niet zo moeilijk?' zegt de reus.

'Voor ons wel,' zegt Sap. 'Wij hebben niet van die lange armen. Wij konden het eekhoortje niet helpen. Hij zat zo hoog in de boom.'

'Nou dan ben ik blij dat ik jullie ben gaan zoeken,' zegt de reus. 'Ik wil jullie wel vaker helpen, hoor.'

'Dat is fijn!' zegt kabouter Hoep.

'En sommige dingen willen we op onze eigen manier doen,' zegt kabouter Lollie.

'En we vinden het niet leuk dat u zo bazig doet,' zegt kabouter Sap stoer.

'Zijn jullie daarom weggegaan?' vraagt reus Boor.

De kabouters kijken naar de grond. Ze schamen zich. Ze zijn zomaar weggegaan. En ze hebben niks tegen reus Boor gezegd.

'We zullen het voortaan zeggen als we iets niet fijn vinden,' zegt Sap. 'Maar nu gaan we eerst allemaal terug naar het Paddenstoelenbos!'

Van blijdschap springt het eekhoortje op de schouder van de reus. Alle kabouters joelen en lachen door elkaar.

En met de reus voorop, beginnen alle kabouters aan hun wandeling. Terug naar het grote Paddenstoelenbos.

Oudsten

Abc

Een van hen (3)

Nu de bewoners het bos en de reus de rug hebben toegekeerd, voelt de reus zich eenzaam. (Hij begrijpt trouwens niet dat dit door zijn bazige gedrag is gekomen.) Daarom gaat hij op een dag op zoek naar hen. Onderweg ontdekt hij een eekhoorn hoog in de boom. Die durft er niet meer uit. Hij redt de eekhoorn. De kabouters komen tevoorschijn en vinden het heel fijn dat ze een andere kant van de reus hebben gezien. Ze praten met elkaar over de dingen die niet goed gingen en sluiten vriendschap.

Reus Boor wreef de slaap uit zijn ogen en gaapte. Hij had slecht geslapen. Het leek wel of hij geluiden had gehoord in het Beukennootjesbos. Hij moest de kabouters en dieren toch eens vragen of ze echt stil wilden zijn als hij sliep.

Plotseling moest hij niesen: 'Hatsjoe!' Reus Boor keek om zich heen. Overal lagen gele en oranje bladeren. 'Waarom zijn de blaadjes niet weggeveegd?' riep hij en kwam omhoog. Maar het bleef stil in het bos. De reus vroeg zich af waarom niemand iets zei. Ze zouden hem toch niet vergeten zijn? Bij het opstaan viel zijn kussen van het bed. 'Kan iemand mijn kussen oprapen?' riep de reus en keek nog eens om zich heen. Weer kreeg hij geen antwoord. Ze zouden toch niet iets leuks zijn gaan doen zonder hem? 'Hallo! Waar is iedereen?' probeerde reus Boor nog een keer. Maar waar hij ook keek, hij zag niemand. 'Het lijkt wel of ze allemaal zijn weggegaan,' mompelde de reus treurig. 'Zonder iets tegen mij te zeggen! Ze zouden me toch nog wel aardig vinden?' Langzaam zakte hij neer op een grote boomstam. 'Misschien heb ik teveel van ze gevraagd,' vroeg hij zich hardop af. 'O nee, heb ik het weer verpest!' zuchtte hij. 'Ik ben juist naar het bos gekomen, omdat ik graag vrienden om me heen heb. En nu ben ik weer alleen.'

Verdrietig bleef de reus een tijdje zitten op de boomstam. Toen besloot hij op zoek te gaan naar de bosbewoners. Hij zou het weer goedmaken met ze. Boor dacht lang na waar de bosbewoners zouden kunnen zijn en besloot toen naar het dorpje Tjipperda te lopen. Misschien had iemand ze daar gezien.

Onderweg zag hij steeds meer beukennootjes liggen. 'Het lijkt wel of iemand ze verloren is,' mompelde de reus. 'Gelukkig ben ik er gek op.' En een voor een begon hij de nootjes op te eten. Het

nootjesspoor bracht hem naar een park. 'Hallo, is daar iemand?' De stem van de reus galmde door het groen. Weer kwam er geen antwoord.

Plotseling hoorde de reus zacht gesnik. Er vielen een paar druppels op zijn voorhoofd. Boven in de boom zag reus Boor een eekhoortje van het Beukennootjesbos zitten. Op zijn rug had hij een zak met een gat. Er vielen een paar nootjes uit. Het beestje huilde. De tak waar het op zat was dun en kon gemakkelijk breken.

'Help, ik durf niet meer naar beneden!' huilde het eekhoortje.

'Och, arm kind,' zei de reus. 'Zal ik je helpen?'

Boor hield zijn armen hoog. Voorzichtig haalde hij het beestje uit de boom en zette het op de grond.

'Oeoeoeoe, mijn rug,' zei de reus.

Op dat moment sprongen de bewoners van het Beukennootjesbos allemaal uit de bosjes.

'Dank u wel, reus Boor!' riepen ze in koor.

Verbaasd keek de reus om zich heen. Hij had iedereen gevonden!

'Lang leve reus Boor!' riep kabouter Sap.

'We zijn zo blij dat u het eekhoortje hebt gered!' riep Lola en knuffelde de reus zijn been.

'Maar dat was toch niet zo moeilijk?' zei de reus.

'Voor ons wel,' zei Sap. 'Niemand van ons kon het eekhoortje helpen, zo hoog in de boom.'

'Nou dan is het maar goed dat ik jullie ben gaan zoeken,' zei de reus. 'Ik kan jullie trouwens wel vaker helpen, hoor.'

'Nou... dat zou mooi zijn,' zei kabouter Lollie.

'En soms willen we dingen gewoon op onze eigen manier blijven doen,' zei kabouter Pier.

'O, maar dat hoeft ook niet, hoor,' zei de reus. 'Zijn jullie daarom weggegaan?'

De bosbewoners keken elkaar beteuterd aan. Ze schaamden zich dat ze niks tegen hem hadden gezegd. 'We zullen het voortaan zeggen als we iets niet fijn vinden,' zei Sap slotte. 'Maar nu gaan we eerst weer met zijn allen terug naar het Paddenstoelenbos, hoor je, Boor, het Paddenstoelenbos.'

Van vreugde sprong een aantal kleine diertjes op de schouders van de reus. Alle dieren en kabouters joelden door elkaar.

En met de reus voorop, begonnen alle bosbewoners aan hun tocht terug.

- Susan Schaeffer -

15

donderdag
november

Omgaan met baasjes

Jij bent mijn baas niet!

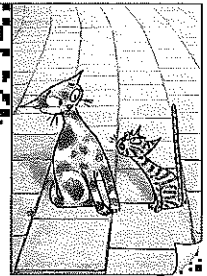
Een illustratie bij het versje. Het kleine katje doet kattig tegen de grote...

jongsten

Abc

Bazig (1)

Een versje waarin een kat zich kattig gedraagt.

■ trefwoord

35